

BALADE VESELE ȘI TRISTE

G. Topîrceanu s-a născut la București, pe 21 martie 1886, fiul unor meșteșugari veniți din părțile Sibiului. Urmează școala primară în Cotroceni, apoi în satul Șaici (Argeș), unde părinții au un atelier de covoare. Începe liceul la „Matei Basarab”; absolvă la „Sfântul Sava” în 1906. Debutase deja în 1904, în revista umoristică *Belgia Orientului*, și publicase versuri în *Dumineca* și *Revista noastră*. Se înscrie la Facultatea de Drept din București, dar renunță, astfel că în anul 1907 își satisface stagiul militar. Colaborează la *Viața literară și artistică*, revista lui Coșbuc, apoi la *Sămănătorul*, *Neamul românesc* și *Ramuri*; este angajat în slujbe mărunte (suplinitor, funcționar). În 1909 se înscrie la Litere și din nou renunță. Îndrumat de Garabet Ibrăileanu, se stabilește la Iași în 1911, intrând în redacția *Vieții Românești* – revista de care se va lega de acum încolo cariera sa literară și publicistică și unde va ocupa de-a lungul timpului diverse funcții, până la cea de prim-redactor. În 1916 debutează în volum, cu *Balade vesele* și *Parodii originale*. Odată cu intrarea României în război, este mobilizat ca subofițer de artilerie. În urma bătăliei de la Turtucaia, este luat prizonier; experiența dură a războiului și prizonieratului o va povesti în mai multe volume de memorialistică. La începutul anului 1918, revine la București, apoi la Iași, unde scoate revistele *Teatrul* (cu M. Sevastos) și *Însemnări literare* (cu M. Sadoveanu). În perioada următoare publică și își reeditează volume de versuri și proză (*Strofe alese: Balade vesele și triste*, 1920, *În gheara lor*, 1920, *Migdale amare*, 1928, *Scrisori fără adresă*, 1931 etc.); colaborează la publicații diverse, printre care *Biletele de papagal* ale lui Arghezi sau *Revista Fundațiilor Regale*. Se bucură de un mare succes de public și este laureat al Premiului Național pentru poezie (1926). Se stinge din viață la 7 mai 1937, la Iași. G. Topîrceanu rămâne în istoria literaturii române ca un ironist rafinat și un umorist melancolic, de mare virtuozitate poetică.

Textele cuprinse în acest volum urmează, în general, ediția stabilită de Al. Săndulescu. Intervențiile editoriale s-au limitat la actualizarea punctuației conform normelor în vigoare.

G. TOPÎRCEANU
**BALADE VESELE
ȘI TRISTE**

La prețul de vânzare se adaugă 2%,
reprezentând valoarea timbrului literar.

Redactor: Iustina Croitoru
Prezentarea grafică, ilustrațiile
și coperta: Andreea Dobreci
Corector: Cristina Jelescu

Tipărit la Livco Design

© HUMANITAS, 2022

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Topîrceanu, George
Balade vesele și triste / G. Topîrceanu. –
București: Humanitas, 2022
ISBN 978-973-50-7699-3
821.135.1

EDITURA HUMANITAS
Piața Presei Libere 1, 013701 București, România
tel. 021.408.83.50, fax 021.408.83.51

www.humanitas.ro
Comenzi online: www.libhumanitas.ro
Comenzi prin e-mail: vanzari@libhumanitas.ro
Comenzi telefonice: 0723.684.194

RAPSODII DE PRIMĂVARĂ

I

Sus, prin crângul adormit,
A trecut în taină mare,
De cu noapte, risipind
Șiruri de măgăritare
Din panere de argint,
Stol bălai
De îngerăși
Cu alai
De toporași.
Primăvară, cui le dai?
Primăvară, cui le lași?

II

Se-nalță abur moale din grădină.
Pe jos, pornesc furnicile la drum.
Acoperișuri veștede-n lumină
Întind spre cer ogeacuri fără fum.

Pe lângă garduri s-a zvântat pământul
Și ies gândacii-Domnului pe zid.
Ferestre amorțite se deschid
Să intre-n casă soarele și vântul.

De prin balcoane
Și coridoare
Albe tulpane
Fâlfâie-n soare.
Ies gospodinele
Iuți ca albinele,
Părul le flutură,
Toate dau zor.
Unele mătură,
Altele scutură
Colbul din pătură
Și din covor.

Un zarzăr mic, în mijlocul grădinii,
Și-a răsfirat crenguțele ca spinii
De frică să nu-i cadă la picioare,
Din creștet, vâlul subțirel de floare.

Că s-a trezit așa de dimineață
Cu ramuri albe – și se poate spune
Că-i pentru-ntâia oară în viață
Când i se-ntâmplă-asemena minune.

Un nor sihastru
Și-adună-n poală
Argintul tot.
Cerule e-albastru
Ca o petală
De miozot.

III

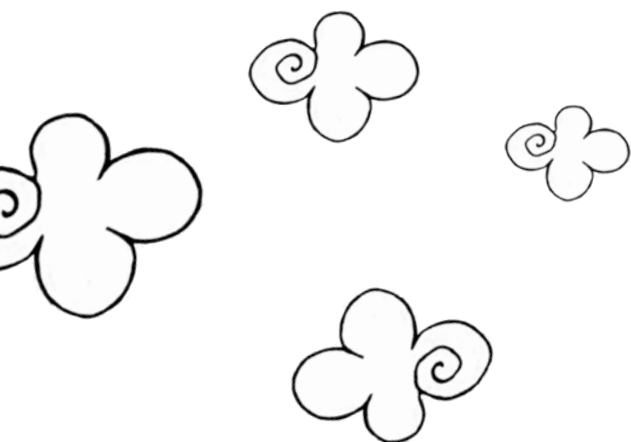
Soare crud în liliac,
Zbor subțire de gândac,
 Glasuri mici
 De rândunici,
Viorele și urzici...
Primăvară, din ce rai
Nevisat de pământeni,
Vii cu mândrul tău alai
Peste crânguri și poieni?
Pogorâtă pe pământ
În mătăsurile lungi de vânt,
Lași în urmă, pe câmpii,
 Galbenii vii
 De păpădii,
Bălți albastre și-nSORITE
De omăt topit abia,
Și pe dealuri muceZITE
Arături de catifea.

Și pornești departe-n sus
După iarna ce s-a dus,
După trena-i de ninsori
Așternută pe colini...
Drumuri nalte de cocori,
Călăuzii cei străini,
Îți îndreaptă an cu an
Pasul tainic și te mint
Spre ținutul diafan
Al câmpiilor de-argint.
Iar acolo te oprești,
Și doar pasul tău ușor,

În omăt strălucitor,
Lasă urme viorii
De conduri împărătești
Peste albele stihii...

Primăvară, unde ești?

CÂNTEC

Frumoasă ești, pădurea mea,
Când umbra-i încă rară
Și printre crengi adie-abia
Un vânt de primăvară...

Când de sub frunze moarte ies
În umbră viorele,
Iar eu străbat huzeagul des
Cu gândurile mele...

Când strălucesc sub rouă grea
Cărări de soare pline,
Frumoasă ești, pădurea mea.
Și singură ca mine...

CUPRINS

Rapsodii de primăvară	5
Cântec	9
Balada morții	10
Balada călătorului	13
Balada popii din Rudeni	15
Balada munților	18
Pastel	24
Rapsodii de vară	26
Broaștele	32
Acceleratul	34
Sfârșit de vară	36
Rapsodii de toamnă	38
Balada unui greier mic	45
Catrene	47
Manon și des Grieux	50
Balada chiriașului grăbit	51
Noapte de mai	54
Noapte de iarnă	57
Singuri	60
În drum	61
Noapte de toamnă	62
Romanță	64
Păinjiniș	65
Epilog	67
Distih eroic	68
Infernul	69

Poezii neincluse în prima ediție

În tren	83
Prefață	85
Broasca țestoasă	87
Despărțire	88